

Zuid-Limburg als toeristisch produkt

Het mooie Zuidlimburgse landschap doet voor menig landgenoot al een beetje buitenlands aan. Dat landschap is een van de belangrijkste kapitaalgoederen van onze streek. Zuid-Limburg -en zeker Vaals met zijn Drielandenpunt en het hoogste punt van Nederland- mag zich tevens verheugen in een grote naamsbekendheid. Ook plaatsen als Maastricht en Valkenburg aan de Geul passen in dat beeld.

Vaak wordt de strategische ligging van Zuid-Limburg als een belangrijk pluspunt aangemerkt. Zelf heb ik het niet zo op strategische liggingen. Er zijn zoveel plaatsen die (van zichzelf vinden dat ze) strategisch liggen. De landkaarten met cirkels erop zijn ontelbaar. Prachtige plaatjes. Maar wie met een passer een cirkel op een landkaart trekt en de passerpunt in zijn eigen plaats of streek zet, bevindt zich altijd in het middelpunt. Natuurlijk is het zo dat Zuid-Limburg als enige Nederlandse streek direct grenst aan zowel België als Duitsland en aldus een mooie uitvalsbasis is voor dagtochten in de Ardennen of de Eiffel. Maar aan de overkant van de (niet meer bestaande?) grens zitten ze ook bepaald niet stil. Stilstaan doet men elders in ons eigen land overigens ook niet. Gelderland heeft voor wat betreft het aantal overnachtingen de koppositie al van Limburg overgenomen. De Veluwe is uitgegroeid tot een van de sterkste vakantiegebieden van ons land door goede en gezamenlijk aangepakte profilering en promotie. Daar moeten we in Zuid-Limburg lering uit trekken. Kansen zijn er genoeg.

Boerderij van mergel foto: Dimitri Frenken

J.F.J. van DIJK,
Burgemeester van Vaals

De omvang van de binnenlandse vakantiebestedingen neemt toe, evenals het aantal korte en middellange vakanties. Er is een stijgende vraag naar culturele (stedenbezoek, theater, museum, proeven van de streekgebonden cultuur) en alternatieve vakanties (kamperen bij de boer), evenals naar vakantie-arrangementen. De dagattracties krijgen het daarentegen steeds moeilijker.

Ouderen worden een steeds belangrijkere doelgroep. Zij stellen hoge kwaliteitseisen aan accommodatie, verzorging en vermaak. Maar ook aan natuur, landschap en omgeving en vooral aan het behoud daarvan.

Er zijn ook bedreigingen. Juist natuur en landschap hebben het de laatste jaren zwaar te verduren gehad, met name in het Mergelland. Suburbanisatie, sommige landbouwactiviteiten en ook de uitdijende toeristische sector zelf vormen de voornaamste oorzaken.

Gelukkig is het Mergelland aangewezen als een van de elf gebieden in Nederland waar gestreefd wordt naar een versterkte koppeling tussen beleid voor ruimtelijke ordening en milieu (ROM-gebieden). Het plan van aanpak is begin dit jaar gepresenteerd en zal naar mijn mening voortvarend uitgevoerd moeten worden. ROM-beleid is geen nieuw beleid, maar beoogt vooral de broodnodige integratie van bestaand beleid. Afstemming blijkt in ons verkokerd landje nog steeds een groot probleem. Daar komen dan nog eens de procedures bij die wij onszelf hebben opgelegd. Beleid blijkt voortdurend in ontwikkeling en maar zelden in uitvoering te zijn. Kennelijk hebben we rampen nodig om ons dat te realiseren.

In mijn ogen is Zuid-Limburg een toeristisch produkt, dat veel meer dan tot op heden het geval is gezamenlijk in de markt moet worden gezet. Afstemming van beleid tussen produktonderdelen, gezamenlijke evenementen en arrangementen, gezamenlijk beleid, structureel overleg en gezamenlijke projecten zijn daarvoor nodig. En van mij mag er dan ook wel eens iets mislukken, zonder dat de hele provincie onmiddellijk aan 'Primositis' ten slachtoffer valt.